

Naïsille.

Siinä wastoinkäymisten kouluksja, jota maamme ja kansamme nykyään käy, saamme oppia yhtä ja toista, jota kenties emme ennen osanneet. Muun muasja opimme sen, että kansamme woima on sen yhteistunnosja, siinä yksimielisyydesja ja uskollisuudesja, joilla se täyttää welwollisuutensa ja walwoo oikeuksiaan. Tämä ei koske ainoastaan kansaa kokonaisuudesja, tahi korkeisja asemisja olewia, johtawia henkilöitä, se koskee halwintafin kansalaista, sekä miestä että naista. Ei ainoastaan suuri koneisto waadi luotettawia käsiä tehäksään hywää työtä, myöskin pieni, kotiseutuun ja kotiin rajoitettu, waatii samaa welwollisuuden- ja edeswastuuntuntoa, toimittaaksään osansa työstä kokonaisuuden hywäksi.

Kaksikymmentä vuotta on maamme naisilla ollut kunnallinen äänioikeus s. o. weroamaksjawien naisten on sallittu waalilipuillaan waikuttaa muutamiiin yleisiin kysymyksiin, jotka koskewat heidän kaupunkinsa tahi kotipitäjänsä asioita. Tämä oikeus ei ole ainoastaan luonnollinen, se on samalla wetoaminen heidän isänmaanraffakteensa ja luottamus heidän hywään tahtoonsa osaltaan jakaa edeswastuu kotiseudun edistyksestä. Mutta warsin harwat naiset owat tämän käsittäneet. He owat vastaanottaneet oikeuden ottaa osaa kunnallisiin waaleihin joutawana muodonasiana, jonka he mielestään ketään wahingoittamatta woiwat heittää sikseen. He eiwät ole käsittäneet, että yhteiskunnallinen työ tarwitsee apua sekä miehiltä että naisilta, jotta se kehittyisi terweellisesti ja jokapuolisesti. He eiwät saa syyttää sitä etteiwät mitään ymmärrä kunnan asioista. Heidän welwollisuutensa ajattelewina ihmisinä on perehtyä muihinkin rientoihin kuin niihin, jotka koskewat heidän oman pikku elämänsä etuja. Sekään, jolla on ainoastaan yksi ääni ja sen wuoksi ei luule woiansa waikuttaa waalin päätöksen, ei saa wetäytyä pois. Sillä nykyisenä aikana, jolloin Suomen kansa käyttää jokaista tilaisuutta näyttääksään, kuinka kalliit sen lait ja oikeudet owat, eiwät naiset saa osoittaa wälinpitämättömyyttä niitä kohtaan laininlyömällä saamansa oikeuden käyttämistä, joka, samaten kuin jokainen oikeus, sijältää welwollisuuden.

Antakaamme siis raskaitten aifojen wafawuuden woittaa welttoutemme, niin että täysin tuntien kansalajen welwollisuudet emme seisjo wälinpitämättöminä siellä, misjä äänellämme mahdollisesti woimme hyödyttää isänmaata.

Suomen Naisyhdistys.

Käännä!

Neuvoja vaalin suhteen.

Kunnalliset vaalit maalaistunneissa tapahtuvat tavallisesti syyskuun aikana pidettävässä kuntaskokouksessa, josta kuulutetaan kirkossa ainakin neljätoista päivää ennen kokousta.

Äänioikeutettu on täysiavaltainen nainen (naimaton nainen tai leski), jolla on Suomen kansalaisen oikeudet, joka saa itse hallita itseänsä ja omaisuuttaan, joka on velvollinen maksamaan kunnalle veroa, jolla ei ole useamman kuin viimeksi kuluneen vuoden kunnallisverot maksamatta, joka ei ole toisen laillisesti pestattu palkollinen, ja joka ei laillisen tuomion mukaan ole katjottava olewan hyvään mainetta vailla.

Vaali toimitetaan joko avonaisesti tai suljetulla lipulla. Äänivaltaisen sopii käydä siihen osalliseksi joko itse tai toisen, kunnassa äänioikeutetun henkilön (ei palkollisen) kautta, joka on varustettu valtakirjalla. Ei kukaan saa valtakirjan nojalla käyttää äänivaltaa useamman kuin kahden äänivaltaisen puolesta, elleivät nämä keskenään ole sukua.

Valtakirja kirjoitetaan näin: Täten valtuutan minä (valtuutetun etu- ja sukunimet sekä arvonimi tai ammatti) (päivä ja paikka) kuntakokouksessa tapahtuvasa (luetellaan niitä kunnan toimia, joihin tulee valita virkamiehiä) waalisia käyttämään minun äänivaltaani.

(Päivä ja vuosiluku.)

(Nimi.)

(Sinetti.) tai

Nimikirjoituksen oikeaksi tunnustavat:

(Kahden todistajan nimet.)

Mitä koskee waalin ykityisjeikkoihin, seurattakoon kunnan hyväksymää waalijärjestystä, jos jollaista on olemassa.

Suomen Kirjall. Seuran Kirjap. osastoyhtis.